

Manka csodálatos beszámolója a bejárásról ☺

Előzmányolmány:

Akkor nekiállok faragni a mesémet. Nehogy már hiány támadjon és leverjék a vesémet!

Pénteken hajnalban keltünk fel (korán, de nagyon) azért az álmoságot szememből kergetni borzalom. Túl korai volt a kelés aznap, nem tudom, hogy kik merre utazgatnak. Mi mentünk nyugatra és délre, avagy Veszprémnek szépséges mezejére. Tehát fel a vonatra simán. Mivel elővételben volt jegyünk már'.

Döglöttünk egy nagyot a személyvaggonban. Kerékpárunk biztonságban a brinyós szalonban. Mentünk, avagy döcögöttünk a MÁV-on, serényen, majd láttunk sok érdekest a lepusztult vidéken.

Megérkeztünk időben a helyre, majd tekertünk is fel egy kicsit a hegyre. Ott várt Zsolt, Netudd McKey volt az, vigyorgott egy rakat kamasz. Elmentünk hozzájuk vendégségbe, sőt ott is aludtunk azon nap estére.

Persze előtte tekertünk egy nagyot, gumink a hegyen hosszú nyomot hagyott. Merre is mentünk? Elmondom egy végbe. Elmentünk mi a Gázló TT-re. Na és hogy élvezetes legyen Csíz Tomi is ott volt, velünk a hegyen. Aztán jött még két Veszprémi betyár, nélkülük eme túra nem is olyan nagy már. Nevük is nagyon, tudjátok meg kérem, Bócsa Tibor volt az egyik, ki Meridán jött vélem. Aztán velünk hajtott Egyed Zoli is tán, bőre csillogott a napon is (tisztán). Így kivoltunk hatan, mi bátrak, kik most a túrának egyből nekivágtak.

Turha de Gázlolt:

Bementünk a városba, a zenedéhez szépen, mi öten az Bike-os legények. Imádunk a forgalomban tekerni, hol benzingózt lehet két tüdőre nyelni. Persze csalinkáztunk is pár utcában szépen, átsuhantunk a lejtős vidéken. Itt is van a start pont, hol a Tanács háza áll, kellemes zöld parknak kegyes oltalmába.

Innen elindultunk, kellemesen, szépen hajtottunk által a zezugos kis részen. Kanyarogtunk a várnak oltalmába, lementünk mi kérem a patak vonalára. Aztán, amikor a patak elfordula, mi is arra mentünk, akárcsak a "Voda".

Kiértünk a házak között egy gyönyörű kis rétre, szemünk káprázott annyi zöltség fényle'. Malom mellett húztunk el egy részen, mint megtudtuk Kántor is itt volt éppen.

Majd' átmertünk egy hídon a víz felett, hol vasvellával terelték a gyepet. Itt fordultunk egy kissé balra, mentünk az úton az nagy viadalba. Mátyásnak volt itt az vadászós helye, ma csak kerítést látsz, a környék azzal tele. Tekeregtünk itt is, rágódtunk a témán, majd felhúztunk egy meredeken némán, és elérkeztünk a temető széléhez, hol friss víz vala, és ez a lényeg.

Műúton folytattunk innen a turhánkat, gumink az aszfalton pengett is vagy párat. Elmentünk itten Herendig de szépen, majd fordultunk jobbra a közért közelében.

Csodás volt a táj, mesés a vidék, előttünk meg egy hosszú út vala még.

Vége az első résznek, de nem örvendjetekek jönnek még a vének. Daluk is lészen hosszú és rettentő, hisz a turha is volt oly' eredendő.

Árkon-völgyön által:

Ott hagytam az előbb abba, hogy bevetettük magunk az nagy útba ('s nem a latba). Nem semmi volt az kérem szépen, amit láttunk ekkor eme' tér felében. Hosszú útnak látványa volt észvesztő, hisz az egész volt egy nagy, negatív lejtő. Mi meg ott álltunk az alsó végében, tekerve magunkat, szélteben egészen.

Nem semmi volt, egyre csak menni, nem túl meredeken mindég csak tekerni. Azért ennek is elfogyott az része, mentünk ekkor egy dombosabb vidékre. Itt ugyanis vala az első rét, hol megérzed e' vidék ízét, hevét. Mivel mentünk egy nagyot az úton, előttem páran lezúgtak a csúcson, mi viszont tudtuk merre kell menni, hol is kell a dombnak hadat izenni. Ezért hát Zsolttal eltoltuk a bringát feljebb, majd mentünk az erdőbe egyre csak beljebb. A két társaság találkozott itten, erdős domboldalba kerekemet vittem. Aztán jött a fel, majd a le, az isten se számolta mi, merre és mennyire (elvégre nem futotta ennyire). Persze ez az út is véget ért, akár egy téma. Kanyarodtunk balra, egy Indián táborba. Itt megnéztük a hegyet és az erdőt, de nem láttunk semmilyen kis del nőt. Csak egy barlangos ház volt, mely érdekes egy téma, megnézni egy pillanat volt (még ma).

Ennek utána mentünk le a völgybe, majd a vízfolyáson által kelve föl, 's le. Elmentünk a tanya mellett, hol nem lakott a banya, üres volt a kégl, mégsem volt ajtaja. Innen rövid úton fordultunk erdőbe, hol az ösvényt a gaz derékig szőtte. Aztán csalán is volt, élveztük a témát. Sikoltoztunk együtt, akár csak a bénák. Majd Sajtmadár próbálta erejét, tekert egy jót, majd beverte fejét. Innen száguldottunk által egy árokban, nem tudom a nevé, hisz alig voltam ottan. Lejtőre is fogtuk, tekertünk is párat, a szembeszél kiszárl'ta a fene nagy gigámat. Majdan rátértünk az emelkedős részre, tekertünk is csodás, szép ösvényre (félve). Felmentünk az hegyre, emelkedve egyre. Tekertünk mi négyen fent a magas réten. Közben Sajtmadár és Netudd McKey szépen elment az hegynek alsóbbik végében.

Mi viszont voltunk fent ott a nagy magosban, láttunk kőfejtőt, erdőt is legottan. Átnéztünk a tájon, gyönyörködtünk egyre, felnéztünk a szemközti hegyre. Majdan lehúztunk szépen a völgybe, lankás úton tekeregve körbe.

Így történt meg az, hogy mire mi leértünk, a két Bike-os társ eltekert, kiket utol sem értünk. Ezért mi négyen folytattuk a témát. Mentünk vízért egy faluba szépen Bakonybél volt azon a vidéken. Persze ezt emlékezetből írom itt kérem, követ ne vessetek rám, hisz' először voltam ezen a részen.

Itt ittunk, pihentünk egy pár percet szépen, gyönyörködtünk a szépséges vidékben. Az is feltűnt nekem, na de csak néha, hogy itt a nép micsoda egy "céda". 5 kocsmá volt a falu közepében, egymással versengve itatták a népem!

Miután előttünk volt még az ösvény nagyobb része, fel kell tekernünk az magos hegységbe, ezért hát folytattuk az utunk, de nem arra, hol a Gázló-val futunk. Mi mentünk a falu végében egy sémán, betonúton által tekerve is némán. Ez a beton út vezetett fel kérem oda, hol Zsolttal vártak egyvégtében.

Veszprémi betyárok, tekeredett lények, minden útvonalra 8 kilométert mértek! Ezért hát itt is arrafelé mentünk, hol a 8-asunkat éppen meg is lettünk. Felmentünk a csúcsra, fel bizony az úton, de hogy merre kanyargott azt én ma se tudom. Nem is érdekes, hiszen az nem téma, egy út volt felfelé, azon teker, ki nem léha.

Felérve láttunk egy radar állomást is, majd másztunk köveket, sugárzókat szépet, hisz a radar beszórta e vidéket! Innen jött az útnak egy kellemes része, lementünk a völgybe egy keskeny útra érve. A két Meridás biza másfelé ment éppen, a piros ösvényen suhant át a végén!

Itt volt nem túl messze a Pokol csárda kérem, hol voltunk mi éhesen, szerényen. Ettünk, ittunk, múltunk, beszélünk is szépen, majd felkerekedtünk és átmentünk a réten.

A túloldalt kezdődött az a völgy, mely téma. Gázló gázló után, itt ne legyél Te léha. Tekertünk, gázoltunk, mentünk át szerényen, egy patak vizétől lett nedves a gépem. Mondtam is soxor, ácsi fiam ácsi, ha így szaladsz vizes lesz a bácsi!

Persze a 10. gázló után éppen elfogyott az út, 's voltunk egy nagy réten. Itt keresztül is mentünk a vasútnak vonalán, majd folytattuk utunk a dózernak nyomtatán.

Tekertünk egy nagyot, majd ismét Bakonybélben - az 5 kocsmás faluban - voltunk egyvégtében. Pihentünk itt most is egy keveset, sörrel itattuk a szárazabb helyeket. Majdan felkaptunk a lóra, 's leugrottunk a szentséges kis tóra. Voltak kik pisiltek, voltak, kik csak ültek. Voltak olyanok is, kik e helynek örültek. Mi meg csak csodáltuk a szép kápolnás rétet, mily csodás a természet, jaj hogyan is védjed? Nem kell ezt félni, hisz' gonosz nem jön erre, vagy ha igen, mászástól igen "elgyeterve"!

Most jött viszont a haza vivő sétány, tekertünk felfelé, akár egy gép (tán). Kapaszkodtunk, kanyarodtunk, mentünk fel a hegyre, az a dög ösvény meg csak emelkedett egyre. Szép volt az utunk, még szebb a táj, fa-fű-bokor és ezernyi "élmány". Kanyargó utunk erdőbe érve, keltünk át sűrű, sövénynek tövébe.

Majd miután kijöttünk egy rétre, balra kanyarodtunk, 's rátértünk a szépre. Az út végében ott volt egy falu kérem, majd felérve az emelkedő végében, gyönyörködöttünk a szép naplementében. Innen utunk gyors volt, hisz az ösvény sima, de nagyon, rekordomat állva én ugyan nem hagyom. 63-mal sikerült tekerni, nem bírtam az úton ennél többel menni.

Majd a lejtőnek aljában dobtunk egy kanyart balra, rátértünk az útra, mi visz a diadalba. Hadi útnak hívják a Veszprémi népek azt a porzós részt, hol tekeregtünk végleg. Itt is száguldottunk, de biza módjával, mert a gödrök voltak szórványos-szórványal. Majdan beértünk Veszprémnek részébe, mentünk a városnak egyik külzetébe. Itt elbúcsúztunk Tibcitől, ki kezdettől fogva ment néha elől. Meridáján haza tekert még aznap, adott is a zöld, kis kopasznak!

Aztán öten mentünk befelé a végén, tekertünk is erősen az autós út szélében. Megnéztük az utat, hol gázló megy be a végre, elvégre mink is azért jöttünk délre.

Innen tekertünk egy nagyot, körforgalomban egy "óto" ippeg le is hagyott. Majdan mentünk egy másik úton éppen oda, hol lakik Csíz Tomika szépen!

Itt ketten megint elmentek, Csíz Tomi és Egyed Zoli kende! Mi maradtunk csak hárman Netudd McKey, Panther és Manka formájában.

Mire haza értünk már oly fáradt voltam kérem, hogy éppen csak ettem, majd dőltem is le szépen!

Hát így történt, hogy az úrnak ez évében, júniusnak 27. felében, mi tekertünk egy szépet, egy Gázló TT-set.

Következő szakasz nem a főtémára, hanem csak Veszprémre szól, majd B.Almádi turhára.

Veszprémi tekervény:

Szombaton keltem hajnalban szépen, míg Panther és Zsolt aludtak éppen. Kicszeréltem belsőm, majd fújtam bele párat, de nem vittem túlzásba a zajos munkákat.

Majd mikor szépen - mind - felkeltek, megbeszéltük azt, hogy 3-an tekerünk egyet. El is indultunk a Veszprémi részen, belvárosban, majd a várban kérem. Megnéztük a várost, megnéztük a rétet, láttunk viaduktot, láttunk ezer szépet. Nyaltunk fagyaltot is, néztük sörzöt (Belgát), majd láttunk - amúgy futólag - egy Ír kocsmá falát.

Tekertünk mi árkon, parkon és színház részen, hol ezernyi szobor és bokor is volt készen.

Majdan haza mentünk, Zsolt-ék otthonába, kerónkat vittük megint fel a lakásba. Felvettük a cuccunk, majd újra lehúztunk. Indultunk az útra, a vonatos, Balaton partra.

B.Almádi felé:

Mivel időnk fogytán volt, ezért hát kérem, áttekertünk a Veszprémi részen. Majd fordultunk balra, arra az útra melynek végére az vagyon írva, hogy B.Almádi.

A kerékpáros út csodálatos, tiszta, környezete gondozott, ápolt és sima. Jól megépített, kellemes egy része, de valóban örült az, ki végét mérte. Minden kereszt útnak elsőbbsége vagyon, ilyen bolondságot szóval én nem hagyom.

Majdan vége is lett az útnak egy részen, de könnyű volt lemenni a végén. Az állomásnál vettünk egy pár jegyet, majd ittunk egy sört, egy Ír típusú levet.

Innen mentünk vissza a peronra, majd' rossz vonatra szálltam, ennyire kapkodva. Így egy kissé később befutott a szerelvényünk szépen, Bike-os kocsival is az közepében. Ezért utunk volt nyugodt, hogy az nem téma. Írjon Panther róla, ha nem lesz olyan léha. Kellemesen mentünk a vasúttal szépen, majd leszálltunk a Délinek végében.

Innen tekertünk haza. Kis kerülővel, mely volt éppen nagyon laza. Elmentünk az Aral kúthoz mosatni kérem, hisz vastag por volt mind a két gépen.

Így történt, hogy két pesti szerzet, megtekert egy csodás Gázlós kis kertet. 4 Veszprémi vagány, kik voltak kedvesek eljöttek velünk, hisz ez oly' jól esett.

Csodás a Gázló TT, csodás a környéke, ne feledd, hogy eljő július vége. Akkor, mikor Júliusnak vége 26-án, szombathoz érve lesz a nagy csoda.

Gázló TT

Gyertek el oda!!!